

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo CLX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

stantia intuentur, admirantur, agnoscunt. Agnouit *Esa. 1.*
 enim bos possessorem suum, & a sinu præsepe domini
 sui. Agnouit enim bos Iudæus ingo legis excusso:
 agnouit & a sinu paganus stultitiae feritate deposita:
 ille deserens superfluum obseruationis laborem, hic
 relinquens vagum superstitionis errorem. Vterque a-
 gnouit, quia vterque ad unum præsepe domini epu-
 laturus accessit, epulaturus non fœnum mortis; sed
 cibum salutis. Edite, edite pia animalia æternæ vitæ
 cibaria: & perpetuæ retributionis escam auidis quan-
 tum potestis fauibus occupate, non diuidentes in
 frusta, sed integrum, solidumque sumentes. Non po-
 test enim edi Christus, & diuidi: integer à credentibus
 sumitur: integer in ore cordis recipitur. Verbum e-
 nim caro factum est, & habitauit in nobis: habitauit,
 ex quo vterum Virginis dignanter impleuit. *Obtulerunt*
illī, ut scriptum est, Aurum, Thus, & Myrrham. Nos fi-
 dei Thus longinquæ regionis, nos proximæ confes-
 sionis Myrrham boni odoris, nos suaveolentia dona
 charitatis: tria namque ista offerimus, quando Chri-
 stum, & regem, & dominum, & hominem confite-
 mur: sed in Spiritu & veritate adoremus Christum,
 si ei munera fidei & confessionis obtulimus: & nos
 sicut illi magi qui sunt fidei nostræ duces, crudelita-
 tisque principes, commoniti in somnis, id est, in hac
 vita, quæ somno est similis, illuso Herode Rege, id
 est diabolo huius mundi Principe, per aliam viam,
 id est, per alteram vitam, ad illam nostram patriam re-
 uertamur, de qua per Adam electi infeliciter sumus,
 per Christum vero misericorditer nunc reducti.

Ioan. 1.

De eisdem, Sermo CLX.

Quamuis in ipso dominicæ incarnationis sa-
 cramento affuerint clara semper diuinitatis
 insignia:

insignia: Deum tamen venisse in humahum corpus
 multis modis aperit, & reuelat hodierna solennitas,
 ne perdat per ignorantiam semper obscuritatibus
 inioluta mortalitas, quod tantum tenere meruit, &
 possidere per gratiam. Nam qui nobis nasci voluit, a
 nobis noluit ignorari: & ideo sic aperit, ne magnum
 pietatis sacramentum magni fieret erroris occasio.
 Hodie magus quem fulgentem quererebat in stellis, in
 cunis reperit vagientem. Hodie magus clarum mira-
 tur in pannis, quem diu in astris patiebatur obscu-
 rum. Hodie magus quid ubi videat profundo stupore
 peruvoluit: in terra cælum, in cælo terram, in Deo
 hominem, in homine Deum, & vniuerso sæculo non
 capacem concludi corpore perpusillo. Vnde magus,
 quia scrutari valet, capere non potest, mox adorat;
 videt enim non sic lucere in cælo stellas, lunam, so-
 lem, qualiter illuxisse carnem contemplatur in terris;
 videt in uno, eodemque corpore diuinitatis & hu-
 manitatis conuenisse commercium. Hic dum credit
 Deum, sentit Regem; intelligit humani generis amo-
 re moriturum, & pauida cogitatione pertractat: quæ-
 admodum posset mori Deus, qualiter possit vitæ re-
 stitutor occidi. Ac sic magus cessat arte querere,
 quod arte potest inuenire: & quia se in cælo diu cum
 astris errantibus videt etrasse, gaudet in terra se ad
 Deum ducatu vnicu sideris peruenisse: & deprehen-
 dit magus cuncta quæ videntur in cælo, humanis
 clara oculis, profundis esse obscurata mysteriis. Iam-
 que videns credere se, & non discutere mysticis mu-
 neribus confitetur: Thure Deum, Auro Regem, Myr-
 tha esse moriturum. Thure Deum, Auro regem, ut
 psal. 67. eum diuiti placaret obsequio, quem curioso & im-
 portuno incesserat, & offenderat instituto: atque im-
 pler illud, quod multi de spadone ex Aethiopia su-
 spicantur.

spicantur. Aethiopia præueniet manus eius Deo,
 Videt Christum magus Iudæum præueniens mani-
 bus suis, quia quando Christum Iudæus Herodi sce-
 lere prodebat, tunc magis Deum Christum muneri-
 bus fatēbatur. Hinc est quod gentilis qui erat nouif-
 simus, factus est primus; quia tunc ex magorum fide
 est gentium credulitas dedicata, & Iudæorum est no-
 tata crudelitas. Hodie Christus Iordanis alueum mū-
 di peccatum lauaturus intrauit: ad hoc eum venisse
 Ioannes ipse testatur: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit Ioan. 1.
 peccata mundi. Hodie seruus dominū, homo Deum,
 Ioannes Christum tenet: tenet accepturus veniam,
 non datus. Hodie sicut ait propheta: Vox domini Psal. 28.
 super aquas. Quæ vox: Hic est filius meus dilectus in Mat. 3.
 quo mihi complacui. Hodie vox Dei super aquas, quia
 pater Deus ut probaret generis fidem, ipse sui testis
 filij, ipse assertor assistit. Hic est filius meus dilectus,
 quia alterum qui testimonium diceret, non habiebat:
 arcanum patris, arbitrum non habebat, testem gene-
 ratio nescit diuina, diuinitas externam non recipit
 notionem; ipso filio dicente: Nemo nouit filium, nisi
 pater, neque patrem quis nouit, nisi filius. Hodie spi-
 ritus sanctus supernatæ aquæ in specie columbæ, ut
 sicut illa columba Noë nunciauerat diluvium disces-
 sisse mundi: ita ista indice nosceretur perpetuum mun-
 di cessasse naufragium, neque sicut illa veteris oliuæ
 surculum portaret, sed totam in caput parentis noui
 chrismatis pinguedinē fundit, ut impleat illud quod
 propheta prædictus: Propterea vnxit te Deus Deus
 tuus oleo lætitiae præ cōsortibus tuis. Hodie domi-
 n⁹ super aquas. Bene super aquas. & nō subitus aquas;
 quia Christus baptismati suo nō seruit, sed imperat
 sacramētis. Hodie Deus maiestate intonuit, & si pater
 de cœlo intonat, si filius Iordanis insitit fluentis, si

Mat. 11.Gen. 6.Psal. 44.

Spiritus

ofue 3. Spiritus sanctus corporaliter appetet de supernis: quid est quod Iordanis quis fugit ad presentiam legalis arcæ, ad totius Trinitatis presentiam non refugit? Quid est? Quia pietati obsequitur, incipit non esse timori. Hic Trinitas exercet gratiam totam, totam secum loquitur charitatem: ibi elementa corrigit, ut seruulos instituat ad timorem. Inter haec tamen talia, & tanta intrepidus stat Ioannes, quia timere non potest, qui totus ad Dei amorem natus

Iean. 2. Angelico testimonio comprobatur. Hodie Christus, initium dat signotum cœlestium, dum cōuertit aquas in vinum: ut quem pater voce filium iam probaret, ipse se Deum virtutibus approbaret: qui elementa commutat & naturam fecit ipse: qui contra naturam facere non laborat, aquam transfert in vinum, ut diuinitatis in vigore naturæ nostræ proficiat hebetudo. Nam qui panes quinque fragmento profluo & furtiuo incremento, ad quinque millia hominum tendit & dilatauit saginam, potuit augmentis succrescentibus ad nuptiarum festa vini ampliare & perpetuare mensuras. Sed aqua in sanguinis erat cōuertenda mysterium, ut mera pocula de vase corporis sui Christus bibentibus propinaret: ut impleret illud Prophetæ: Et calix tuus inebrians quā præclarus est. Tribus autem modis hodie Christi deitas est probata, magorum munere, patris testimonio, aquæ mutatione in vinum: quia tribus stare omne verbum

Mat. 14. *Psal. 22.* scripturæ firmavit auctoritas, dicendo: In ore duorum vel trium testium sit omne verbum. Sed quia festiuitas ipsa ad mensam nos domini, & calicis istius lætitiam commonet iam venire, res amplas breui sermone sufficit conclusisse, per dominum nostrum Iesum Christum, qui viuit & regnat, nunc & semper, & per omnia sæcula sæculorum, Amen.

De